

ПЕРЕМЕШКА

газета організації «DOM»

Випуск листопад-грудень 2020 № 7 (43)

Вітаємо, друзі!

Завершення осені завжди є непростим періодом року для багатьох із нас! Сонячного світла стає менше, за вікном сіро й холодно, шкала настрою стрімко падає вниз, починаються сезонні хвороби. І все це на фоні пандемії COVID-19! Нема чому заздрити, але... якщо у вас є улюблена справа – це може допомогти не впасти у депресію й пережити похмуру осінь, займаючись тим, що надзвичайно цікаво для вас!

Для нас таким рятівником є робота над новим випуском "Перемешки"! Готуючи матеріали, фотографуючи, розмірковуючи над актуальними життєвими питаннями, ми настільки занурюємося у роботу, що не встигаємо звернути увагу на погану погоду за вікном чи інші проблеми. Ми разом створюємо цікаву шкільну газету й сподіваємось, що ви з нетерпінням чекаєте на черговий випуск!

Дякуємо, що ви з нами!

Газета «Перемешка»

Школа live ✓ Day of Dignity

Day of Dignity або День Гідності цього року в нашій школі пройшов досить масштабно! Координатори проведення заходів, куратори організації учнівського самоврядування Олена Вовк та Ольга Дроб, взяли участь у вебінарі ГО «EdCamp Ukraine» за темою «Як провести Усесвітній День Гідності у своєму закладі освіти» – й робота над підготовкою «закипіла»!

Усе розпочалося з виставки малюнків учнів 3-4-х класів «Я гідний! Я гідна!». На відбитках долоньок діти писали свої найкращі якості та вміння і малювали мрії.

31 грудня на учнів 3-4 класів, а це ні багато ні мало – майже 200 осіб, чекали Уроки Гідності. Хлопчики та дівчатка заглибились у тему гідності, поваги, людяності та доброти. Малювали, створювали «хмари смислів», ділились своїми гідними вчинками та історіями з життя. Кожна дитина під час цих уроків замислилася над тим, як же можна зрощувати свою гідність, як стати кращим уже сьогодні, вчиняючи людяно, з добротою та співпереживанням до інших.

Наступним етапом стала участь старшокласників у вже традиційному для школи «Марафоні написання листів 2020» від міжнародної правозахисної організації Amnesty International. Учні 10-х класів познайомились з історіями героїв цьогоорічного Марафону та написали листи. А юні правозахисники 3-В класу розмалювали тематичний комікс на підтримку прав жінок у Саудівській Аравії.

Сподіваємось, що кожен з цих «маленьких» кроків у День Гідності зробить наш світ кращим та допоможе тим, кому це вкрай потрібно!

Актив ДЮГО «DOM»
фото Ольги Дроб

Школа live ✓ «Healthy Schools»

Ви вже помітили підвищену рухову активність у нашій школі, особливо під час перерв? Звісно, що так! А все це тому, що цього року ми долучилися до проєкту «Healthy Schools: заради здорових і радісних школярів». Проєкт реалізується Центром «Розвиток КСВ» та «Міжнародним фондом Монделіс».

Навіщо ж нам це потрібно? А чи знаєте ви, що для підтримання рухової активності людині необхідно проходити мінімум 10000 кроків щодня?! А як правильно харчуватися, щоб завжди добре себе почувати? Та чи свідомо ми ставимося до свого здоров'я? Саме цьому і ще багато чому цікавому та корисному ми навчимося у проєкті «Здорові школи», адже саме так перекладається його назва. А ще – це просто весело, коли ми робимо щось разом: танцюємо під час перерв, виконуємо руханку, змагаємось. Найактивніші школи отримують STEM-лабораторії! Тоді наші уроки стануть справжніми відкриттями.

То ж вперед, – активно долучаймося до челенджів «Healthy Schools» і упевнено крокуймо до перемоги!

Звернення до випускників

Ти розумієш, що ось-ось почнеться новий етап у твоєму житті? Однак перед цим треба скласти фінальне випробування, яке, за словами дорослих, вирішує твоє життя. Удома чуєш, що від цього іспиту начебто залежить майже чи не вся планета, у школі розповідають, що в університеті буде вже не так, тому насолоджуйся останніми світлими моментами життя і, будь ласка, сиди вдома та готуйся до Зовнішнього Незалежного Оцінювання, – це повинно бути головним. А чому ти недостатньо вчиш інші предмети? А чому в тебе дев'ять, а не дванадцять? Почуваєш невпевненість? Та що ти кажеш, люба моя! Зберися й нарешті зроби так, щоб бути найкращою. І ось ти відповідаєш, що тобі шістнадцять років і ти зовсім загубилася у своїх бажаннях та мріях. Ти не дитина, але зовсім ще не доросла. Училася в школі тільки тому, що так було потрібно, а далі? Твої смаки змінюються майже щодня: сьогодні ти артистка, завтра – юрист, а вже через декілька днів лікар чи IT-шник.

Але над тобою стоять ці дядечки та тітоньки, які кажуть, що вже одинадцятий клас, як це ти не знаєш, що хочеш робити у майбутньому? А потім оголошують тобі вирок своїм улюбленим словом, яке прекрасно підходить до будь-якої ситуації. «Підліток». Ну і ти думаєш: напевно, вони мають рацію, вони ж доросліші за мене, знають більше. І починається танок між «я справді хочу» та «мені так сказали». Та чи варте це переживань? Я тебе прошу, не думай, що це все – кінцева зупинка, після якої є тільки два шляхи: склав чи не склав. Готуйся ретельно, але добре спи, спілкуйся з друзями, займайся спортом чи творчістю, не будь байдужим до іспитів, але не хвилюйся кожної хвилини. Та не забувай, що людині властиво помилятися, і ти також людина. Не звертай уваги на тих, хто каже, що зараз ти вибираєш ту професію, за якою будеш працювати все життя. Світ не такий, яким його змальовують у школі. Якщо ти зрозумієш вже потім, що це не твоє, – ти зможеш все змінити. Треба лише захотіти та докласти зусиль. Тому – нумо, не розгублюйся, бо залишилося ще зовсім трохи. Я вірю в тебе! І ти повір у себе, бо в нас все вийде якнайкраще.

Зверталась
Паліна Гончарова,
11-Б клас

Прості істини ✓

Як краще порозумітися з собою

Кожна людина унікальна – це так! Але є дещо, що об'єднує усіх людей у 4 групи – типи темпераменту.

Коли я вперше почула про це визначення, то нічого не зрозуміла і не зацікавилася ним. Минув деякий час, і я знов натрапила на якусь статтю про темперамент. Пройшовши тест та отримавши деякий результат, я прочитала, що це значить, поставила собі «галочку» і все... Мій розум відкинув цю інформацію. Але сталося, що ми з подругою почали часто обговорювати цю тему, знаходити цікаві статті, й мене то нарешті зацікавило! Тоді я вирішила зануритися у вивчення типів темпераменту. Це виявилось дуже корисним знанням. Я почала «копатися» в собі, «вивчати» свій внутрішній світ, і це допомагало, допомагає і буде допомагати мені у житті. Як? Інформація допоможе краще зрозуміти не тільки себе, а й оточуючих, підібрати правильний «ключик» до співрозмовника. Врешті-решт ви будете розуміти, чого очікувати від людини!

Ось, наприклад, один із типів темпераменту – **сангвінік**. Це найчастіше дуже веселі та активні

люди, працездатні, але лише тоді, коли мають багато цікавої роботи. Якщо ж це нудна та кропітка праця, вони стають млявими. Особи із цим типом темпераменту швидко знаходять спільну мову з людьми та легко пристосовуються до змін.

А ось **меланхолік** – це повна протилежність сангвініку. Вони завжди загальмовані, ні на що не сподіваються, ні у що не вірять, найчастіше помічають лише погане або небезпечне. Такі люди замкнуті, але дуже вразливі та співчутливі, можуть вислухати та допомогти кожному, але особисті переживання будуть тримати при собі.

Флегматик – це найспокійніший тип темпераменту. Він урівноважений, наполегливий, завзятий трудівник. Завжди доводить справу до кінця. Такі люди без проблем стримують свої емоції. Вони ніби створені для виконання тривалих та копітких справ, які вимагають «залізних» нервів, не люблять даремної балаканини.

Й останній тип – **холерик**. Ці люди досить емоційний, легко дратуються, нерідко конфліктують. Вони легко збуджуються, але й так само легко заспокоюються. Люди-холерики непосидючі, здатні робити декілька справ одночасно, але не завжди їх завершують. Це, як правило, лідери, які прагнуть бути першими.

Ви себе впізнали? Визначивши свій темперамент, можна краще зрозуміти свої емоції та навчитися ними керувати.

Ярослава Марцина,
голова ДЮГО «DOM»
8-А клас

PRO спорт

Кінний світ

Привіт, дорогі читачі. Чи знаєте ви всі нюанси кінного спорту? Я вважаю, що насправді це одне з найскладніших захоплень, тому що там все залежить не тільки від людини, але й від коня. Потрібно відчувати його ритм і настрої. Важливо бути партнерами.

Існують банальні правила спілкування з конем: по-перше, слід відчувати впевненість і спокій, не боятися; по-друге, підходити обов'язково потрібно тільки з лівого боку, інакше кінь може це якось неправильно сприйняти і скинути вас; по-третє, потрібно бути плавним у рухах; також слід хвалити коня за його успіхи: погладити або пригостити улюбленими ласощами.

Є близько 7 видів кінного спорту: виїздки (вища школа верхової їзди й олімпійський вид спорту), конкур (змагання з подолання перешкод в певному порядку і певної складності й висоти), триборство (вид кінного спорту, який складається з манежної їзди, польових випробувань або кросу (другий день), подолання перешкод або конкуру (третій день)), рейнінг (це спортивні змагання з верхової їзди в стилі вестерн, за яких вершники на конях виконують

певні елементи: кола, повороти і зупинки), драйвінг (одна з дисциплін кінного спорту, в якій спортсмени беруть участь у турнірах і змаганнях на запряжених в екіпажі конях), дистанційні кінні пробіги (дисципліна кінного спорту, в якій першість визначається за кращим часом проходження дистанції спортсменом на коні за умови збереження в нормі її фізіологічних показників) і вольтижировки (дисципліна кінного спорту, в якій спортсмени, пара або група спортсменів виконує програми, що складаються з гімнастичних і акробатичних вправ на коні, що рухається по колу кроком або галопом).

Види верхової їзди також розрізняються, їх три типи: крок, рись і галоп. Для управління конем наїзник повинен знати всі ці ходи – способи пересування. «Крок» – це найпростіший алюр: кінь просто переставляє копита, а наїзник сидить і керує ним. «Рись» – трохи складніша, там потрібно вставати і сідати в такт бігу коня, відчувати темп і не збитися з нього. Нарешті «галоп» – найскладніший для мене вид пересування: коли наїзник їде напівстоячи і кінь біжить набагато швидше, ніж під час «рисі».

Я навчилася кататися на конях років у одинадцять і дуже люблю цих благородних тварин. Я думаю, багато хто з вас у дитинстві катався на поні або великому коні в парках, але це зовсім інше. Там інструктор водить коня і керує ним, а ти просто сидиш зверху. Я не бачу сенсу в такому катанні, адже набагато цікавіше взяти все у свої руки, і їхати з такою швидкістю, з якою хочеш ти. За весь час я навчилася кататися тільки «кроком» і «риссю». Я обожаю кілька разів на рік виїжджати за місто в кінно-спортивний клуб та проводити години у полі, у лісі, біля озера, насолоджуватися природою під час прогулянки на коні.

Спробуйте і ви!

Знайомила
Анастасія Тимошенко,
10-В клас

Рецензія ✓

Підкорення міста

Роман «Місто» Валер'яна Підмогильного – справжня перлина української літератури. Перший у своєму роді урбаністичний роман, у якому досконало змальовано життя мешканців міста.

Головний герой Степан Радченко, на мою думку, схожий на персонажа якоїсь кінострічки. Степан (чи Стефан, як він сам себе нарікав) – амбітний юнак із села, який опинився у величезному Києві та мріє про його підкорення. На перший погляд, ми помічаємо багато позитивних рис характеру героя, такі як: завзятість, працелюбність та любов до рідної землі. Проте не буває тільки чорного та білого, є тільки спектр сірого. І з часом наш герой переміщався від світлого кутка до все темніших і темніших відтінків. Але як це сталося?

Коли хлопець тільки потрапляє до міста, його розумом керували героїчні та шляхетні думки та плани: він хотів добре вивчитись, щоб покращити життя свого рідного куточка, надрукувати оповідання. Але це тривало недовго... З часом Степан починає відчувати себе «своїм» у місті, і саме з цього починається його моральна стагнація, і від його мрій більше нічого не залишилося. Проте з'являються нові: стати відомим і заможним. Він починає нехтувати гуманними якостями щодо оточуючих. Залишив університет, почав крутити романи із різними жінками і ставав користувачем, а не творцем. На його думку, саме він починав підкорювати столицю, але насправді все було навпаки. Хоч Радченко і стає з часом відомим, досягнувши мети, він не помітив, як місто змогло підкорити його: ще не так давно повний бажання змінювати світ хлопець став цинічним егоїстом.

Отже, здобувши усе, про що він мріяв, Степан не набув спокою чи щастя, а, навпаки, ще більше став заручником міста та втратив усіляку надію на душевний комфорт. Хто кого підкорив?

Анна Шпак,
11-Б клас
Фото Олени Вовк

Увага! Конкурс! ✓

Тарасові слова –
то правда жива

Я прочитав небагато творів Тараса Шевченка, але й від невеликої кількості прочитаного маю сильне враження. Слова в поета прості, щирі, надзвичайно милозвучні, як пісні:

Мені тринадцятий минало.

Я пас ягнята за селом.

Тарас Шевченко народився в Україні. Він дуже любив рідну природу й описував її у віршах:

Садок вишневий коло хати.

Хрущі над вишнями гудуть.

Верба, калина, дуб, тополя – образи України, якими насолоджуєшся, читаючи поезію Кобзаря. Ними наповнені рядки поета, мов криниця водою. Т. Шевченко писав правду про тяжке, нестерпне життя кріпаків, про нещасливу долю жінок, славив матерів. Мабуть, тому і здобув пошану в різних народів.

Українці пишуться Тарасом Шевченком і називають його Великим Кобзарем, який ніс правду людям.

Артем Панченко, 5-А клас,
I місце районного етапу
XI Міжнародного конкурсу імені Т.Шевченка

Тарасові слова –
то правда жива

Відомий поет Тарас Григорович Шевченко народився під українським небом серед чарівної природи. Про це він писав у своїх віршах:

Тече вода з-під явора

Яром на долину.

Пишається над водою

Червона калина.

Тарас Григорович – людина, яка народилася на українській землі, але це йому не завадило стати тим, хто дорогий для всього людства.

Український поет отримав повагу від народу тому, що відстоював свою думку про скасування кріпацтва, поважав бідних трудолюбивих людей, які хилилися під гнітом, як билина в полі, висміював панів, які принижували права усіх селян.

Поетові рядки про трагічне, нещасливе життя жінок, сиріт пронизливі аж до сліз:

...голоднее мре,

А мати пшеницю на панщині жне.

Олесь Гончар називає його людиною-світочем, бо він, як те свічадо, освітив шлях простим людям до волі.

Уляна Давіденко, 5-А клас,
II місце районного етапу
XI Міжнародного конкурсу імені Т.Шевченка

Шевченкове бажання жити

Які слова асоціюються в нас з постаттю Тараса Григоровича Шевченка? Воля, Україна, народ... Але найголовніша асоціація, для мене, - життя. Шевченко прагнув жити, жити в Україні, вільній, новій й і прекрасній. Рядки Тараса Григоровича наповнені оптимістичними поглядами на майбутнє нашої Батьківщини. Шевченка безперечно можна вважати альтруїстом і патріотом. Недарма Кобзар написав:

І мене в сем'ї великій,
В сем'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Поет вірив: настане день, коли Україна розквітне, коли зробить крок назустріч своїй мрії, підніметься з колін, дасть відсіч злочинному режиму і, врешті-решт, омріяний край Шевченка стане вільним.

Поет пророкував:

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люде на землі.

Андрій Конев, 10-А клас,
III місце районного етапу
XI Міжнародного конкурсу імені Т.Шевченка
Картина Олега Шупляка «Дух свободи»

«Садок вишневий» коло хмарочоса

Дев'ятнадцяте століття подарувало нам геніального поета, чудового живописця, справжнього пророка – Тараса Григоровича Шевченка. З тих часів багато чого змінилось: немає більше панщини, минула доба козацтва та чумацтва, садки вишневі рідко зараз зустрінеш... У двадцять першому столітті все по-іншому.

На думку великого поета, «садок вишневий коло хати» був символом духовності й моральної краси українського народу. Проте в сьогоденні рідко де можна знайти хати, тим більше, поруч з якими росте щось нахшталт саду. Ми живемо в епоху урбанізації. Люди ховаються в кам'яних багатоповерхівках, поруч з якими можна побачити хіба що різнокольорові автомобілі. Але ж де тепер шукати нашу красу та духовність?

«Здається – кращого нічого немає в Бога, як Дніпро та наша славна країна...» – писав колись Тарас Григорович.

Еврика! Може саме біля Дніпра я зможу знайти відповідь на своє запитання?! Я закриваю очі й подумки потрапляю до Києва, на Парковий міст.

Зараз ранок – і всі люди кудись поспішають. Ой! Хтось пролетів повз мене на електросамокаті! Кудись біжить чоловік середнього віку, час від часу поглядаючи на свій смарт-годинник. Ні, якщо щось і є символом України, то точно не самокат чи наручний гаджет. Біля краю мосту стоїть молода дівчина з довгою косою, і я вирішую до неї підійти. У руках вона тримає мобільний телефон – теж не те! Але від спостереження за красунею мою увагу відвертає величний, широкий Дніпро. «Боже! Яка краса! Відчуває моє серце: відповідь десь близько!» – скрикнула я, але мене ніхто не почув. Аж раптом я помітила три фігури: дві великі та одна маленька стрімко наближувались сміючись. Це була одна з мільйонів українських родин. Придивившись, я побачила те, що шукала! Щаслива сім'я була вдягнена у ... вишиванки!

Я прокинулась, і все одразу стало зрозуміло! Це і є символ української краси! «Нема на світі України, немає другого Дніпра...» – писав пророк. Саме на вишиванці ми можемо побачити все, що стільки років надихає наш народ: і ріки, і гори, і полонини, і квіти... і навіть вишневий садок! Саме вишивану сорочку передавали з покоління в покоління, носили біля серця. Вона і є наш увіковічений на білім полотні яскравими нитками «вишневий садок»!

Ці люди, що разом ішли у вишиванках, несли в серці єдність. І найцінніше, що вони – одна сім'я, яка береже у своїх серцях духовність України. Де б вони не жили – у сільській хаті чи кам'яному хмарочосі – завжди відчуватимуть це тепло. «Вишневий садок» – це їх доброта, взаємопідтримка, щирість один до одного, їх родинний затишок.

Українці – славний народ! Ми завжди цінуємо своє минуле та готові віддати все за щасливе майбутнє! Василь Симоненко писав: «Ми океанна вселюдська сім'я!». Наша краса, духовність завжди будуть з нами: у вишневім садку, у вишиванці, у Дніпрі, у рядках святого «Кобзаря»...

Анастасія Нечитайло,
11-Б клас,
III місце районного етапу
XI Міжнародного конкурсу
імені Т.Шевченка
Малюнок
Олега Шупляка
до 200-річчя
Тараса Шевченка

ГІД світом

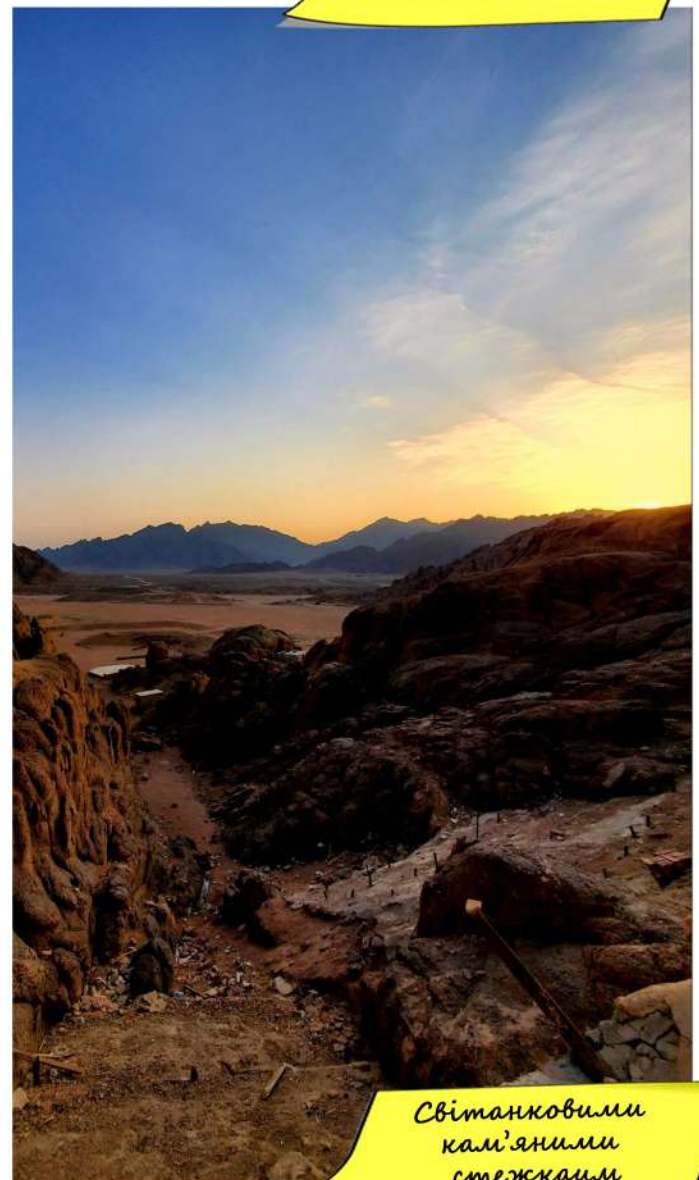

Літо в листопаді

Фоторепортаж з подорожі до Єгипту

Пустеля з висоти
пташиного польоту

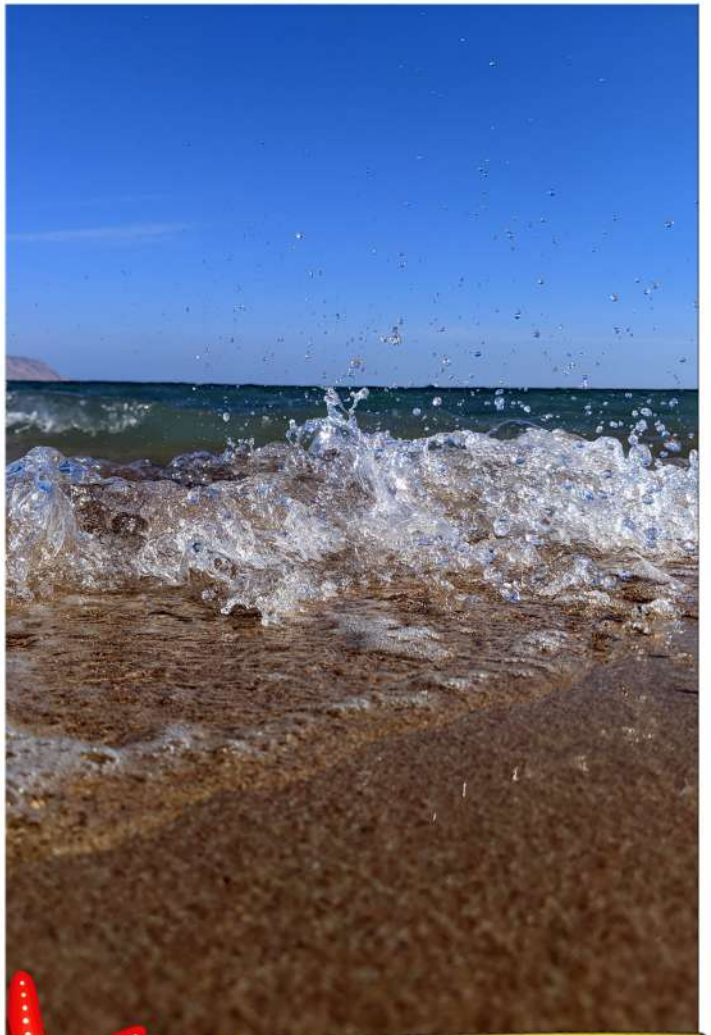

Світанковими
кам'яними
стежками

Таємний світ Червоного моря

Кришталеві хвилі
Авторка фоторепортажу
Аглая Фаворова, 7-А клас

Ми на сайті школи

Зерківська загальноосвітня школа № 150

Редакція вдячна за допомогу у підготовці випуску вчителям української мови та літератури Ободовській З.І. та Лохматовій Н.Є.

«Перемешка» запрошує до співпраці всіх охочих! Давно мріяв спробувати себе у шкільній журналістиці? Не вагайся – приходь до нас! З нами кожен зможе реалізувати свої можливості! Редакція очікує на журналістів, фотографів, коректора.

Редакційна колегія
Генеральний директор: Вовк О.О.
Головний редактор: Нечитайло Анастасія, 11-Б
Журналісти:
Гончарова Поліна, 11-Б, Шпак Анна, 11-Б,
Тимошенко Анастасія, 10-В,
Конев Андрій, 10-А,
Фаворова Аглая, 7-А,
Чапליга Марина, 7-А
Коректори:
Вовк Олена, Лохматова Наталя
Дизайн оформлення: Jitter(ASR)
Верстка: Вовк Олена